

V Bruseli 5. decembra 2018
(OR. en)

13024/18

**Medziinštitucionálny spis:
2016/0337(CNS)**

**FISC 418
ECOFIN 902**

POZNÁMKA

Od:	Predsedníctvo
Komu:	Delegácie
Č. dok. Kom.:	13730/16 FISC 170 IA 99 - COM(2016) 685 final
Predmet:	Návrh smernice Rady o spoločnom základe dane z príjmov právnických osôb (CCTB) – súčasný stav

Delegáciám v prílohe zasielame najnovšie kompromisné znenie kapitol I až V návrhu smernice o CCTB, ktoré vypracovalo predsedníctvo a na ktoré sa odkazuje v správe Rady ECOFIN o daňových otázkach určenej Európskej rade (dokument 14601/18).

2016/0337 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY

o spoločnom základe dane z príjmov právnických osôb

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

(...)

KAPITOLA I

**PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE
POJMOV**

Článok 1

Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa zriaďuje systém spoločného základu zdaňovania určitých spoločností a stanovujú sa v nej pravidlá na výpočet tohto základu.
2. Na spoločnosť, ktorá uplatňuje pravidlá tejto smernice, sa prestanú vzťahovať vnútroštátne právne predpisy v oblasti zdaňovania právnických osôb vo všetkých záležitostiach, ktoré sa upravujú touto smernicou, pokiaľ sa v tejto smernici neuvádza inak.

Článok 2
Rozsah pôsobnosti

1. Pravidlá tejto smernice sa uplatňujú na spoločnosť, ktorá je založená podľa právnych predpisov členského štátu, vrátane jej stálych prevádzkarní v iných členských štátoch, ak táto spoločnosť spĺňa všetky tieto podmienky:
 - a) má jednu z právnych foriem spoločností uvedených prílohe I;
 - b) je povinná platiť jednu z daní z príjmov právnických osôb uvedených v prílohe II alebo podobnú daň, ktorá sa zaviedla neskôr;
 - c) [patrí do konsolidovanej skupiny na účely finančného účtovníctva s celkovým konsolidovaným výnosom skupiny, ktorý počas účtovného obdobia, ktoré predchádzalo príslušnému účtovnému obdobiu, presiahol 750 000 000 EUR;
 - d) spĺňa kritériá pre materskú spoločnosť alebo kvalifikovanú dcérsku spoločnosť podľa článku 3 a/alebo má jednu alebo viaceré stále prevádzkarne v iných členských štátoch, ako sa uvádza v článku 5].
2. Táto smernica sa uplatňuje aj na spoločnosť, ktorá je založená podľa právnych predpisov tretej krajiny, pokiaľ ide o jej stále prevádzkarne nachádzajúce sa v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, ak daná spoločnosť spĺňa podmienky stanovené v odseku 1 písm. b) [až d)].

Čo sa týka toho, či spoločnosť spĺňa podmienku v odseku 1 písm. a), stačí, že spoločnosť v tretej krajine má podobnú právnu formu, ako je jedna z právnych foriem spoločností v prílohe I. Na účely odseku 1 písm. a) Komisia každoročne prijíma zoznam právnych foriem spoločností tretích krajín, ktoré sú podobné ako právne formy spoločností uvedené v prílohe I. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 68 ods. 2. Skutočnosť, že právna forma spoločnosti tretej krajiny nie je zahrnutá v uvedenom zozname, nevylučuje uplatňovanie pravidiel tejto smernice na danú právnu formu.

- [3. Spoločnosť, ktorá spĺňa podmienky odseku 1 písm. a) a b), ale nespĺňa podmienky odseku 1 písm. c) a/alebo d), sa môže rozhodnúť, a to aj pre jej stále prevádzkarne nachádzajúce sa v iných členských štátoch, že bude uplatňovať pravidlá tejto smernice počas piatich daňových rokov. Toto obdobie sa automaticky predĺži o ďalšie obdobia piatich daňových rokov, pokiaľ sa nepodá oznámenie o skončení uplatňovania podľa článku 65 ods. 3. Podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) a b) musia byť splnené pri každom predĺžení na ďalšie obdobie.]
4. Pravidlá tejto smernice sa neuplatňujú na prepravnú spoločnosť, na ktorú sa vzťahuje osobitný daňový režim pre toto odvetvie. [Na účely určenia spoločností, ktoré sú členmi tej istej skupiny, ako sa uvádza v článku 3, sa zohľadňuje prepravná spoločnosť, na ktorú sa vzťahuje osobitný daňový režim.]
- [5. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 66 s cieľom zmeniť prílohy I a II tak, aby sa v nich zohľadnili zmeny v právnych predpisoch členských štátov týkajúce sa právnych foriem spoločností a daní z príjmov právnických osôb.]

[Článok 3

Materská spoločnosť a kvalifikované dcérske spoločnosti

1. Kvalifikovanou dcérskou spoločnosťou je každá bezprostredná dcérska spoločnosť a dcérska spoločnosť nižšej úrovne, v ktorej má materská spoločnosť tieto práva:
- a) má právo uplatňovať viac ako 50 % hlasovacích práv a
 - b) má vlastnícke právo, ktoré zodpovedá viac ako 75 % kapitálu dcérskej spoločnosti, alebo vlastní viac ako 75 % práv, na základe ktorých vzniká nárok na zisk.

2. Na účely výpočtu prahov uvedených v odseku 1 v prípade dcérskych spoločností nižšej úrovne sa uplatňujú tieto pravidlá:
- a) keď sa dosiahne prahová hodnota hlasovacích práv v prípade dcérskej spoločnosti, usudzuje sa, že materská spoločnosť má 100 % týchto práv;
 - b) nárok na zisk a vlastníctvo kapitálu sa vypočítava vynásobením podielov v priamej alebo nepriamej držbe v dcérskych spoločnostiach všetkých úrovni. Pri tomto výpočte sa zohľadňujú aj vlastnícke práva zodpovedajúce 75 % alebo menej, ktoré má priamo alebo nepriamo v držbe materská spoločnosť vrátane práv v spoločnostiach, ktoré sú rezidentmi tretej krajiny.]

Článok 4

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- 1. „daňovník“ je spoločnosť, ktorá spĺňa podmienky uvedené v článku 2 ods. 1 alebo ods. 2 alebo ktorá sa rozhodla uplatňovať pravidlá tejto smernice v súlade s článkom 2 ods. 3;
- 2. „nedaňovník“ je spoločnosť, ktorá nespĺňa podmienky uvedené v článku 2 ods. 1 alebo ods. 2 alebo ktorá sa nerozhodla uplatňovať pravidlá tejto smernice v súlade s článkom 2 ods. 3;
- 3. „daňovník-rezident“ je daňovník, ktorý je na daňové účely rezidentom členského štátu;
- 4. „daňovník-nerezident“ je daňovník, ktorý nie je na daňové účely rezidentom členského štátu;

5. „výnosy“ sú peňažné alebo nepeňažné príjmy z predaja alebo akýchkoľvek iných transakcií, bez dane z pridanej hodnoty a iných daní a poplatkov, ktoré sa vyberajú v mene štátnych orgánov, vrátane príjmov zo scudzenia majetku a práv, z úrokov, dividend a iných foriem rozdelenia zisku vrátane skrytého rozdelenia zisku, skrytých príspevkov, výnosov z likvidácie, príjmov z licenčných poplatkov, subvencií a grantov, prijatých darov, náhrad a dobrovoľných platieb. Výnosy zahŕňajú aj nepeňažné dary od daňovníkov. Výnosy nezahŕňajú vlastné imanie, ktoré daňovník nadobudol, ani dlhy, ktoré sa mu splatili;
6. „náklady“ sú zníženie čistého vlastného imania spoločnosti počas daňového roka vo forme úbytku alebo zníženia hodnoty aktív alebo vo forme uznania alebo zvýšenia hodnoty záväzkov, okrem tých, ktoré sa týkajú rozdelenia peňažných alebo nepeňažných príjmov akcionárov alebo vlastníkov podielov na vlastnom imaní ako takých;
7. „zdaňovacie obdobie“ je akékoľvek dvanásťmesačné obdobie alebo akékoľvek iné uplatniteľné obdobie na daňové účely, ktoré nie je dlhšie ako dvanásť mesiacov;
8. „zisk“ je prebytok výnosov nad odpočítateľnými nákladmi a inými odpočítateľnými položkami v daňovom roku;
9. „strata“ je prebytok odpočítateľných nákladov a iných odpočítateľných položiek nad výnosmi v daňovom roku;
10. „konsolidovaná skupina na účely finančného účtovníctva“ sú všetky subjekty, ktoré sú plne zahrnuté v konsolidovanej účtovnej závierke vypracovanej v súlade s medzinárodnými štandardmi finančného výkazníctva alebo vnútroštátnymi predpismi finančného výkazníctva;
- 10a. „skryté rozdelenie zisku“ je každý ekonomický úžitok nezverejnený ako rozdelenie zisku, ktorý daňovník poskytuje osobám uvedeným v článku 14 a ktorý by neposkytoval nezávislým tretím osobám a ktorý vedie k zníženiu ziskov;

11. [„výskum a vývoj“ je experimentálna alebo teoretická práca vykonávaná najmä s cieľom získať nové poznatky o podstatných základoch javov a o pozorovateľných skutočnostiach bez plánovaného konkrétneho uplatnenia alebo použitia (základný výskum); pôvodné skúmanie vedené s cieľom získať nové poznatky, ale prednostne zamerané na konkrétny praktický účel alebo cieľ (aplikovaný výskum); systematická práca s využitím poznatkov získaných z výskumu a praktických skúseností, ktorou sa generujú dodatočné poznatky, orientovaná na vytváranie nových výrobkov alebo procesov alebo na vylepšenie existujúcich výrobkov alebo procesov (experimentálny vývoj);]
12. „náklady na prijaté úvery a pôžičky“ sú úrokové náklady spojené so všetkými formami dlhu, iné náklady ekonomicky rovnocenné úrokom a náklady, ktoré vznikli v súvislosti so získavaním finančných prostriedkov, ako sa vymedzujú vo vnútroštátnom práve, vrátane platieb v rámci úverov spojených s podielom na zisku, imputovaných úrokov z konvertibilných dlhopisov a dlhopisov s nulovým kupónom, platieb v rámci alternatívnych mechanizmov financovania, prvkov finančných nákladov v rámci platieb za finančný lízing, kapitalizovaných úrokov zahrnutých do účtovnej hodnoty súvisiaceho aktíva, amortizácie kapitalizovaných úrokov, súm určených na základe výnosu z finančných prostriedkov podľa pravidiel transferového oceňovania, nominálnych súm úrokov v rámci derivátových nástrojov alebo hedžingových schém súvisiacich s úvermi a pôžičkami subjektu, definovaného výnosu zo zvýšenia čistého vlastného imania podľa článku 11 tejto smernice, určitých devízových ziskov a strát v súvislosti s úvermi a pôžičkami a nástrojov spojených so získavaním finančných prostriedkov, poplatkov za záruky v súvislosti so schémami financovania, realizačných poplatkov a podobných nákladov súvisiacich s požíčianím si finančných prostriedkov;
13. „presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky“ predstavujú sumu, o ktorú odpočítateľné náklady daňovníka na prijaté úvery a pôžičky presahujú zdaniteľné úrokové výnosy a iné ekonomicky rovnocenné zdaniteľné výnosy daňovníka;
14. „prevod aktív“ je operácia, prostredníctvom ktorej členský štát stráca právo zdanieť prevedené aktíva, pričom aktíva zostávajú v právnom alebo ekonomickom vlastníctve toho istého daňovníka;

15. „prevod daňovej rezidencie“ je operácia, prostredníctvom ktorej daňovník prestáva byť rezidentom na daňové účely v členskom štáte, pričom nadobúda daňovú rezidenciu v inom členskom štáte alebo tretej krajine;
16. „prevod podnikateľskej činnosti vykonávanej stálou prevádzkarňou“ je operácia, prostredníctvom ktorej daňovník prestáva byť zdaniteľný v jednom členskom štáte, pričom začína byť zdaniteľný v inom členskom štáte alebo tretej krajine bez toho, aby sa stal rezidentom na daňové účely uvedeného členského štátu alebo uvedenej tretej krajiny;
17. „hodnota na daňové účely“ je vstupná cena dlhodobého majetku alebo súboru majetku znížená o celkovú odpočítanú sumu odpisov;
18. „trhová hodnota“ je suma, za akú možno vymeniť aktívum alebo vyrovnať vzájomné záväzky medzi dobrovoľne konajúcimi nezávislými stranami v rámci priamej transakcie;
19. „dlhodobý majetok“ je hmotný majetok, ktorý daňovník nadobudol alebo vytvoril, a nehmotný majetok, ktorý nadobudol, ktorý možno nezávisle oceniť a ktorý sa používa alebo sa očakáva, že sa na podnikanie použije dlhšie ako 12 mesiacov na dosiahnutie, udržanie alebo zabezpečenie príjmu, s výnimkou prípadu, keď sú jeho obstarávacie náklady alebo náklady na jeho výrobu nižšie ako 1 000 EUR. Dlhodobý majetok zahŕňa aj finančné aktíva, s výnimkou finančných aktív, ktoré sú v držbe na obchodovanie v súlade s článkom 21;
20. „finančné aktíva“ sú podiely v prepojených podnikoch a úvery prepojeným podnikom, ako sa uvádza v článku 56 tejto smernice, podielové účasti vymedzené v článku 2 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ¹, úvery podnikom, s ktorými je spoločnosť spojená prostredníctvom podielových účastí, investície v držbe ako dlhodobý majetok, iné úvery a vlastné akcie v rozsahu, v akom ich je možné podľa vnútroštátnych právnych predpisov vykázat' v súvahe;

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných zvierkach, konsolidovaných účtovných zvierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

21. „obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu“ predstavujú vyplatenú alebo vyplatiteľnú sumu hotovosti alebo ekvivalentu hotovosti alebo hodnotu iných aktív poskytnutých výmenou za dlhodobý hmotný majetok alebo spotrebovaných na nadobudnutie dlhodobého hmotného majetku, a to v čase jeho nadobudnutia alebo výroby. V prípade dlhodobého nehmotného majetku sa zahrnú len obstarávacie náklady;
22. „dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou“ je dlhodobý hmotný majetok, ktorého doba použiteľnosti je 15 rokov alebo viac. Budovy, lietadlá a lode sa považujú za dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou;
23. „dlhodobý hmotný majetok so strednou životnosťou“ je dlhodobý hmotný majetok, ktorý nespĺňa kritériá na zaradenie medzi dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou podľa bodu 22 a jeho doba použiteľnosti je osem rokov alebo viac;
- 23a. „dlhodobý hmotný majetok s krátkou životnosťou“ je dlhodobý hmotný majetok, ktorý nespĺňa kritériá na zaradenie medzi dlhodobý hmotný majetok s dlhou alebo strednou životnosťou podľa bodu 22 a bodu 23 a jeho doba použiteľnosti je kratšia ako osem rokov;
24. „použitý majetok“ je dlhodobý majetok, pri ktorom časť doby použiteľnosti v čase jeho nadobudnutia už uplynula a ktorý je vo svojom súčasnom stave alebo po oprave vhodný na ďalšie používanie;
25. „doba použiteľnosti“ je obdobie, počas ktorého bude majetok podľa očakávania k dispozícii na používanie, alebo počet výrobných alebo podobných jednotiek, ktoré daňovník očakáva, že z majetku získa;
26. „náklady na zhodnotenie“ sú všetky dodatočné výdavky na dlhodobý majetok, ktoré podstatne rozširujú kapacitu tohto majetku alebo podstatne zlepšujú jeho fungovanie alebo predstavujú viac ako 10 % jeho pôvodného základu pre odpisovanie;
27. „zásoby a nedokončená výroba“ je majetok na predaj alebo v procese výroby na účely predaja alebo v podobe materiálov alebo dodávok určených na spotrebu vo výrobnom procese alebo pri poskytovaní služieb;

28. „ekonomický vlastník“ je osoba, ktorej plynú v podstate všetky výhody a ktorá znáša všetky riziká spojené s dlhodobým majetkom, bez ohľadu na to, či je táto osoba právnym vlastníkom. Daňovník, ktorý má právo vlastníť, používať a scudzovať dlhodobý majetok a znáša riziko jeho straty alebo zničenia, sa v každom prípade považuje za ekonomického vlastníka;
29. „finančná spoločnosť“ je každý z týchto subjektov:
- a) úverová inštitúcia alebo investičná spoločnosť podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES², správca alternatívnych investičných fondov (správca AIF) podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ³ alebo správcovská spoločnosť podľa vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES⁴;
 - b) poisťovňa podľa vymedzenia v článku 13 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES⁵;
 - c) zaistovňa podľa vymedzenia v článku 13 bode 4 smernice 2009/138/ES;

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1).

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

- d) inštitúcia zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia podľa vymedzenia v článku 6 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES⁶, pokiaľ sa členský štát nerozhodol, že celú uvedenú smernicu alebo jej časť nebude uplatňovať na uvedenú inštitúciu v súlade s článkom 5 uvedenej smernice, alebo zástupca inštitúcie zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia, ako sa uvádza v článku 19 ods. 1 smernice 2003/41/ES;
- e) inštitúcia dôchodkového zabezpečenia prevádzkujúca dôchodkové systémy, ktoré sa považujú za systémy sociálneho zabezpečenia, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁷ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009⁸, ako aj akýkoľvek právny subjekt zriadený na účely investovania do takýchto dôchodkových systémov;
- f) alternatívny investičný fond (AIF) podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2011/61/EÚ, ktorý spravuje správca AIF podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice 2011/61/EÚ, alebo AIF, nad ktorým sa vykonáva dohľad podľa vnútroštátneho práva;
- g) podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) podľa vymedzenia v článku 1 ods. 2 smernice 2009/65/ES;
- h) centrálna protistrana podľa vymedzenia v článku 2 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012⁹;

⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES z 3. júna 2003 o činnostiach a dohľade nad inštitúciami zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 200, 7.6.2004, s. 1).

⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 30.10.2009, s. 1).

⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

i) centrálny depozitár cenných papierov podľa vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014¹⁰;

30. „subjekt“ je každé právne usporiadanie na vykonávanie podnikateľskej činnosti buď prostredníctvom spoločnosti, alebo štruktúry, ktorá je transparentná na daňové účely;

31. „hybridný nesúlad“ je situácia medzi daňovníkom a prepojeným podnikom alebo štruktúrovaná dohoda medzi stranami v rôznych daňových jurisdikciách, keď možno ktorýkoľvek z nasledujúcich výsledkov pripísať rozdielom v právnej kvalifikácii finančného nástroja alebo subjektu, alebo v zaobchádzaní s obchodnou prítomnosťou ako so stálou prevádzkarňou:

- a) k odpočtu tej istej platby, tých istých nákladov alebo strát od základu dane dochádza v jurisdikcii, v ktorej má platba zdroj, v ktorej sa náklady vynaložili alebo v ktorej došlo ku stratám, ako aj v druhej jurisdikcii („dvojitý odpočet“);
- b) k odpočtu platby od základu dane dochádza v jurisdikcii, v ktorej má platba zdroj, bez zodpovedajúceho zahrnutia na daňové účely tej istej platby v druhej jurisdikcii („odpočet bez zahrnutia“);
- c) v prípade rozdielov v zaobchádzaní s obchodnou prítomnosťou ako so stálou prevádzkarňou nezdanenie príjmu, ktorý má zdroj v niektorej jurisdikcii, bez zodpovedajúceho zahrnutia na daňové účely toho istého príjmu v druhej jurisdikcii („nezdanenie bez zahrnutia“).

K hybridnému nesúladu dochádza iba v rozsahu, v akom tá istá odpočítaná platba, tie isté vynaložené náklady alebo vzniknuté straty v dvoch jurisdikciách presahujú výšku príjmu, ktorý je zahrnutý v oboch jurisdikciách a ktorý možno pripísať tomu istému zdroju.

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnaní transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 1).

Hybridný nesúlad zahŕňa aj prevod finančného nástroja v rámci štruktúrovanej dohody zahŕňajúcej daňovníka, ak sa podkladová návratnosť prevedeného finančného nástroja považuje na daňové účely za odvodenú súčasne viac ako jednou zo strán dohody, ktoré sú rezidentmi na daňové účely v rôznych jurisdikciách, pričom dôjde k niektorému z týchto výsledkov:

- a) odpočtu platby súvisiacej s danou podkladovou návratnosťou bez zodpovedajúceho zahrnutia takejto platby na daňové účely, pokiaľ táto podkladová návratnosť nie je zahrnutá do zdaniteľného príjmu jednej z dotknutých strán;
- b) úľave za daň vybranú zrážkou pri zdroji z platby pochádzajúcej z prevedeného finančného nástroja pre viac ako jednu z dotknutých strán;

- 32. „štruktúrovaná dohoda“ je dohoda zahŕňajúca hybridný nesúlad, ak sa nesúlad zohľadní v podmienkach a cene dohody, alebo dohoda navrhnutá s cieľom dosiahnuť výsledok plynúci z hybridného nesúladu s výnimkou prípadu, keď od daňovníka alebo prepojeného subjektu nebolo možné opodstatnene očakávať, že o hybridnom nesúlade vedeli, a keď nevyužili hodnotu daňovej výhody vyplývajúcej z daného hybridného nesúladu;
- 33. „vnútroštátne právne predpisy v oblasti zdaňovania právnických osôb“ sú predpisy členského štátu, ktorými sa stanovuje jedna z daní uvedených v prílohe II.

Komisia môže na účely vymedzenia ďalších pojmov prijímať delegované akty v súlade s článkom 66.

Článok 5

Stála prevádzkareň v členskom štáte daňovníka, ktorý je rezidentom na daňové účely v Únii

1. Usudzuje sa, že daňovník má stálu prevádzkareň v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom je rezidentom na daňové účely, keď má v tomto inom členskom štáte stále miesto, prostredníctvom ktorého úplne alebo čiastočne vykonáva svoju podnikateľskú činnosť, a to najmä:
 - a) miesto vedenia;
 - b) pobočku;
 - c) kanceláriu;
 - d) továreň;
 - e) dielňu;
 - f) baňu, ropný alebo plynový vrt, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.
2. Stavenisko alebo stavba alebo montážny projekt predstavujú stálu prevádzkareň len vtedy, ak trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov.
3. Pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa tieto činnosti, za predpokladu, že takéto činnosti alebo celková činnosť stáleho miesta podnikania v prípade písmena f) majú pomocný alebo prípravný charakter:
 - a) využívanie zariadení výlučne na skladovanie, vystavovanie alebo dodávku výrobkov alebo tovaru patriacich daňovníkovi;
 - b) uchovávanie zásob výrobkov alebo tovaru patriacich daňovníkovi výlučne na účely skladovania, vystavovania alebo dodávok;

- c) uchovávanie zásob výrobkov alebo tovaru patriacich daňovníkovi výlučne na účely ich spracovania inou osobou;
- d) udržiavanie stáleho miesta podnikania výlučne na účely nákupu výrobkov alebo tovaru pre daňovníka alebo získavanie informácií pre neho;
- e) udržiavanie stáleho miesta podnikania výlučne na účely vykonávania akejkoľvek inej činnosti pre daňovníka;
- f) udržiavanie stáleho miesta podnikania výlučne na akúkoľvek kombináciu činností uvedených v písmenách a) až e).

4. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 5, keď určitá osoba koná v členskom štáte na účet daňovníka a v rámci toho bežne uzaviera zmluvy alebo bežne zohráva hlavnú úlohu vedúcu k uzavretiu zmlúv, ktoré sa systematicky uzavierajú bez podstatných zmien zo strany daňovníka, usudzuje sa, že daňovník má v uvedenom členskom štáte stálu prevádzkareň vo vzťahu k činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre daňovníka.

Zmluvy podľa prvého pododseku sa uzatvárajú:

- a) v mene daňovníka alebo
- b) na účely prevodu vlastníctva majetku, ktorý daňovník vlastní alebo ktorý má právo využívať, alebo na účely poskytnutia práva na využívanie takéhoto majetku, alebo
- c) na účely poskytovania služieb zo strany daňovníka.

Ustanovenia prvého a druhého pododseku sa neuplatňujú, ak sú činnosti uvedenej osoby pomocné alebo prípravné podľa odseku 3 tak, že ak sa vykonávajú prostredníctvom stáleho miesta podnikania, nespravili by z tohto stáleho miesta podnikania stálu prevádzkareň podľa ustanovení uvedeného odseku.

5.

- a) Odsek 4 sa neuplatňuje, ak osoba konajúca v členskom štáte na účet daňovníka vykonáva podnikateľskú činnosť v tomto členskom štáte ako nezávislý sprostredkovateľ a koná za daňovníka v rámci bežného chodu tohto podnikania. Ak však osoba koná výlučne alebo takmer výlučne na účet jedného alebo viacerých daňovníkov, s ktorými je „úzko prepojená“, v súvislosti s týmito daňovníkmi sa táto osoba nepovažuje za nezávislého sprostredkovateľa v zmysle tohto odseku.
- b) Na účely tohto článku je osoba „úzko prepojená“ s daňovníkom, ak jeden z nich má, priamo alebo nepriamo, právo vykonávať viac ako 50 % hlasovacích práv v spoločnosti druhého, alebo vlastnícke právo, ktoré zodpovedá viac ako 50 % kapitálu spoločnosti druhého alebo viac ako 50 % práv, na základe ktorých vzniká nárok na zisk.
6. Samotná skutočnosť, že daňovník, ktorý je na daňové účely rezidentom jedného členského štátu, kontroluje iného daňovníka alebo je kontrolovaný iným daňovníkom, ktorý je na daňové účely rezidentom iného členského štátu alebo v ňom vykonáva podnikateľskú činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neznamená, že niektorý z týchto daňovníkov je stálou prevádzkarňou druhého daňovníka.

KAPITOLA II

VÝPOČET ZÁKLADU DANE

Článok 6

Všeobecné zásady

1. Pri výpočte základu dane sa zisky a straty vykazujú len vtedy, keď nastanú.
2. Transakcie a zdaniteľné udalosti sa oceňujú jednotlivo.

3. Výpočet základu dane sa vykonáva konzistentne, pokiaľ výnimočné okolnosti neopodstatnia zmenu spôsobu výpočtu.
4. Základ dane sa vypočítava za každý daňový rok, pokiaľ nie je stanovené inak.
5. Základ dane sa určuje na základe vnútroštátnych pravidiel účtovania za predpokladu, že sú v súlade s pravidlami stanovenými v tejto smernici.
6. Pravidlami stanovenými v tejto smernici sa členským štátom nebráni v uplatňovaní vnútroštátnych systémov zdaňovania skupín vrátane samostatného systému zdaňovania subjektov umožňujúceho prevod ziskov alebo úrokovej kapacity. Ak sa daňovníkovi povoľuje alebo sa od neho vyžaduje, aby konal na účet skupiny, ako sa vymedzuje v pravidlách vnútroštátneho systému zdaňovania skupín, za daňovníka sa považuje celá skupina.

Článok 7

Prvky základu dane

1. Základ dane sa vypočítava ako výnosy mínus výnosy oslobodené od dane, odpočítateľné náklady a ostatné odpočítateľné položky.
- [2. Alternatívne sa základ dane môže vypočítať ako rozdiel medzi účtovnou hodnotou (čistých) aktív podnikov na konci daňového roka a účtovnou hodnotou (čistých) aktív podnikov ku koncu predchádzajúceho daňového roka, plus hodnota akýchkoľvek vyplatení nominálneho kapitálu a rozdelení zisku, mínus akákoľvek hodnota pripočítaná k aktívam podnikov nadobudnutým podľa práva obchodných spoločností, a to za predpokladu, že výsledok by bol rovnaký ako pri výpočte podľa odseku 1. Výpočet sa má vykonať pri dodržiavaní pravidiel týkajúcich sa oslobodenia od dane z výnosov, odpočítateľnosti nákladov, vykazovania a oceňovania, ako aj odpisovania, ako sa stanovuje v tejto smernici.]

Článok 8

Výnosy oslobodené od dane

Do základu dane sa nezahŕňajú tieto výnosy:

- a) subvencie priamo súvisiace s nadobudnutím, výrobou alebo zhodnotením dlhodobého majetku, ktorý je predmetom odpisovania v súlade s článkami 30 až 40;
- b) výnosy zo scudzenia súboru majetku podľa článku 37 ods. 2 vrátane trhovej hodnoty nepeňažných darov;
- c) zisky zo scudzenia podielov za predpokladu, že daňovník si zachovával počas 12 mesiacov predchádzajúcich scudzeniu podiel minimálne 10 % kapitálu alebo 10 % hlasovacích práv spoločnosti, s výnimkou ziskov pochádzajúcich zo scudzenia podielov v držbe na obchodovanie podľa článku 21 ods. 3 a podielov, ktoré majú v držbe životné poisťovne v súlade s článkom 28 písm. b);
- d) prijaté rozdelenie zisku vrátane skrytého rozdelenia zisku za predpokladu, že daňovník má počas nepretržitého obdobia aspoň 12 mesiacov podiel minimálne 10 % kapitálu alebo 10 % hlasovacích práv rozdeľujúcej spoločnosti, s výnimkou rozdelení zisku pochádzajúceho z akcií v držbe na obchodovanie podľa článku 21 ods. 4 a rozdelení zisku, ktorý dostali životné poisťovne v súlade s článkom 28 písm. c);
- e) príjem stálej prevádzkarne, ktorý dostal daňovník v členskom štáte, v ktorom je daňovník rezidentom na daňové účely.

Článok 9

Odpočítateľné náklady

1. Náklady sú odpočítateľné len v rozsahu, v akom sa vynaložili v priamom obchodnom záujme daňovníka.
2. Náklady uvedené v odseku 1 zahŕňajú všetky náklady na predaj a všetky náklady bez odpočítateľnej dane z pridanej hodnoty, ktoré daňovník vynaložil v súvislosti so získavaním alebo zabezpečením príjmu, vrátane nákladov na výskum a vývoj a nákladov vynaložených pri získavaní vlastného imania alebo dlhového kapitálu na účely podnikateľskej činnosti.
- [3. Okrem súm, ktoré sú odpočítateľné ako náklady na výskum a vývoj v súlade s odsekom 2, a za predpokladu, že daňovník v súvislosti s takými nákladmi na výskum a vývoj nevyužije, priamo alebo nepriamo, akékoľvek výhody v akejkoľvek forme udelené ktorýmkoľvek členským štátom v rámci svojich vnútroštátnych právnych predpisov, môže daňovník odpočítat' za daňový rok aj ďalších 50 % takýchto nákladov, ktoré vynaložil počas tohto daňového roka, s výnimkou nákladov týkajúcich sa majetku uvedeného v článku 33 ods. 1 písm. c), d) a e) a článku 33 ods. 2 písm. c), d) a e).

Pokiaľ náklady na výskum a vývoj presahujú 20 000 000 EUR, daňovník môže odpočítat' 25 % sumy, o ktorú je uvedených 20 000 000 EUR prekročených.

Odchyľne od prvého pododseku môže daňovník odpočítat' ďalších [100 %] svojich nákladov na výskum a vývoj až do výšky 20 000 000 EUR, ak daňovník spĺňa všetky tieto podmienky:

- a) ide o nekótovaný podnik s menej než 50 zamestnancami a ročným obratom a/alebo celkovou ročnou súvahou, ktoré neprekračujú 10 000 000 EUR;

- b) nie je registrovaný viac než päť rokov. Ak sa na daňovníka nevzťahuje povinnosť registrácie, toto päťročné obdobie sa môže začať buď vtedy, keď podnik začne vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, alebo keď sa na jeho hospodársku činnosť začne vzťahovať daňová povinnosť;
- c) nevznikol v dôsledku koncentrácie alebo akoukoľvek inou formou reorganizácie podnikateľskej činnosti;
- d) nemá žiadne prepojené podniky uvedené v článku 56;
- e) v súvislosti s takými nákladmi na výskum a vývoj nevyužije, priamo alebo nepriamo, akékoľvek výhody v akejkoľvek forme udelené ktorýmkoľvek členským štátom v rámci jeho vnútroštátnych právnych predpisov.]

4. Členské štáty môžu stanoviť odpočítanie darov a donácií charitatívnym organizáciám.

Článok 10

Ostatné odpočítateľné položky

Vykoná sa odpočet v súvislosti s odpisovaním dlhodobého majetku podľa článkov 30 až 40.

[Článok 11

Úľava pre rast a investície

1. Na účely tohto článku „základ vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície“ je v danom daňovom roku rozdiel medzi účtovnou hodnotou vlastného imania daňovníka a účtovnou hodnotou jeho účasti na kapitále prepojených podnikov podľa článku 56.
2. Na účely tohto článku je „vlastné imanie“:
 - a) Ak daňovník je spoločnosťou, celkové:
 - i. upísané základné imanie;

- ii. emisné ážio;
- iii. rezervný fond z precenenia;
- iv. rezervy:
 - zákonný rezervný fond;
 - rezervný fond na vlastné akcie;
 - rezervné fondy podľa stanov;
 - ostatné rezervné fondy vrátane rezervného fondu z ocenenia reálnou cenou;
- v. účtovný zisk alebo neuhradená strata minulých rokov a
- vi. účtovný zisk alebo strata za účtovné obdobie.

Ak je daňovník stálou prevádzkarňou uvedený pojem znamená vlastné imanie tohto daňovníka, ktoré je možné pripísať stálej prevádzkarni.

3. Suma rovná definovanému výnosu zo zvýšenia základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície je odpočítateľná od základu dane daňovníka v súlade s odsekmi 1 až 6. Ak dôjde k zníženiu základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície, suma rovná definovanému výnosu zo zníženia základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície sa stáva zdaniteľnou.
4. a) Za prvých [desať] daňových rokov, počas ktorých sa na daňovníka vzťahujú pravidlá tejto smernice, sa zvýšenia alebo zníženia základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície vypočítajú ako rozdiel medzi základom vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície ku koncu príslušného daňového roka a základom vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície v prvý deň prvého daňového roka uplatňovania pravidiel tejto smernice.

- b) Odchyľne od odseku 4 prvého pododseku, ak výsledkom výpočtu základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície je zníženie základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície, posun základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície sa prepočíta bez ohľadu na účtovné straty, ktoré daňovníkovi vznikli od prvého daňového roka, podľa pravidiel uvedených v tejto smernici. Ak výsledkom takého prepočtu je zvýšenie základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície, takéto zvýšenie sa nevezme do úvahy.
 - c) Po uplynutí prvých desiatich daňových rokov sa referenčná suma základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície, ktorá je odpočítateľná oproti základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície ku koncu príslušného daňového roka, každoročne posunie vpred o jeden daňový rok.
5. Definovaný výnos uvedený v odseku 3 sa rovná výnosu z 10-ročného štátneho referenčného dlhopisu eurozóny v decembri roka predchádzajúceho príslušnému daňovému roku, ktorý zverejňuje Európska centrálna banka, zvýšenému o rizikovú prirážku vo výške dvoch percentuálnych bodov. Ak je krivka ročného výnosu záporná, uplatňuje sa spodný limit 2 %.
6. Odchyľne od odsekov 1 až 5, ak sa mechanizmus alebo súbor mechanizmov zaviedol s hlavným cieľom získať daňovú výhodu na základe tohto článku, sa zo základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície vylúčia:
- a) vnútroskupinové úvery a úvery zahŕňajúce prepojené podniky uvedené v článku 56;
 - b) vnútroskupinové príspevky v hotovosti a vecné príspevky;
 - c) vnútroskupinové prevody majetku a podielov;
 - d) zmena zaradenia starého kapitálu do kategórie nového kapitálu prostredníctvom likvidácie a zakladania startupov;
 - e) zakladanie dcérskych spoločností;
 - f) akvizície podnikov v celom rozsahu alebo čiastočne, ktoré sú v držbe prepojených podnikov;

- g) štruktúry s dvojitou daňovou výhodou (tzv. double-dipping) kombinujúce odpočítateľnosť úrokov a odpochty v rámci úľavy pre rast a investície;
- h) zvýšenie sumy pohľadávok úverového financovania voči prepojeným podnikom v porovnaní so sumou takýchto pohľadávok k referenčnému dátumu.]

Článok 12

Neodpočítateľné položky

Odchyľne od článkov 9 a 10 sú neodpočítateľnými tieto položky:

- a) rozdelenia zisku vrátane skrytého rozdelenia zisku a vyplatenie akciového alebo dlhového kapitálu;
- b) 50 % nákladov na reprezentáciu do výšky sumy, ktorá nepresahuje [x] % výnosov v daňovom roku.

Členské štáty môžu zaviesť ďalšie obmedzenia týkajúce sa odpočítateľnosti nákladov súvisiacich so životným štýlom alebo súkromnou sférou;

- c) prevod nerozdelených ziskov do rezervy, ktorá tvorí časť vlastného imania spoločnosti;
- d) daň z príjmov právnických osôb a podobné dane zo zisku;
- e) úplatky a iné nezákonné platby;
- f) pokuty a penále vrátane poplatkov za oneskorené platby, ktoré sú splatné orgánu verejnej moci za porušenie právnych predpisov;
- g) náklady, ktoré daňovník vynaložil pri dosahovaní príjmu, ktorý je oslobodený od dane podľa článku 8 písm. c), d) a e);
- h) dary osobám iným, ako sú zamestnanci daňovníka. Pravidlo o neodpočítateľnosti sa neuplatňuje, ak obstarávacie náklady na predmety, ktoré sa príjemcovi poskytli počas účtovného roka, alebo náklady na ich výrobu neprekročili celkovo [50 EUR];

- i) iné dary a donácie než tie, ktoré sa uvádzajú v článku 9 ods. 4;
- j) obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu alebo náklady súvisiace so zhodnotením dlhodobého majetku, ktoré sú odpočítateľné podľa článkov 10 a 18, s výnimkou nákladov spojených s výskumom a vývojom. Náklady uvedené v článku 33 ods. 1 písm. a) a článku 33 ods. 2 písm. a) a b) sa nepovažujú za náklady spojené s výskumom a vývojom;
- k) [ročné príspevky, ktoré odvádzajú banky podľa smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk a nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií;]
- l) straty vzniknuté stálej prevádzkarni v tretej krajine.

Článok 13

Pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov

1. Náklady na prijaté úvery a pôžičky sú odpočítateľné do výšky úrokových výnosov alebo iných zdaniteľných výnosov z finančných aktív, ktoré prijal daňovník.
2. Presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sú odpočítateľné v daňovom roku, v ktorom vznikli, maximálne do výšky 30 % ziskov daňovníka pred úrokmi, zdanením, odpismi a amortizáciou (ďalej len „EBITDA“) alebo v maximálnej výške 3 000 000 EUR, podľa toho, ktorá suma je vyššia.

Ak sa skupina považuje za daňovníka podľa článku 6, presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky a EBITDA sa vypočítavajú za celú skupinu. Suma 3 000 000 EUR sa takisto považuje za sumu za celú skupinu.

3. EBITDA sa vypočíta tak, že k základu dane daňovníka sa pripočítajú späť daňovo upravené sumy presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky, ako aj daňovo upravené sumy odpisov a amortizácie. Výnosy oslobodené od dane sa z EBITDA daňovníka vylúčia.

4. Odchylné od odseku 2 daňovník, ktorý spĺňa podmienky ako samostatný podnik, má nárok odpočítať svoje presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky v plnej výške. Samostatná spoločnosť je daňovník, ktorý nie je súčasťou konsolidovanej skupiny na účely finančného účtovníctva a nemá žiadne prepojené podniky ani stále prevádzkarne.
5. Odchylné od odseku 2 presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sú odpočítateľné v plnej výške, ak vznikli v súvislosti s:
 - a) úvermi uzavretými pred [dátum politickej dohody o tejto smernici], s vylúčením akejkoľvek následnej zmeny týchto úverov;
 - b) úvermi, ktoré sa použili na financovanie dlhodobých projektov verejnej infraštruktúry, pri ktorých sa prevádzkovateľ projektu, náklady na prijaté úvery a pôžičky, majetok aj príjmy nachádzajú v Únii.

Na účely písmena b) dlhodobé projekty verejnej infraštruktúry predstavujú projekt na účely poskytovania, modernizácie, prevádzky alebo údržby rozsiahleho aktíva, ktoré je podľa členského štátu vo všeobecnom verejnom záujme.

Ak sa uplatňuje písmeno b), každý príjem plynúci z dlhodobého projektu verejnej infraštruktúry je vylúčený z EBITDA daňovníka.

6. Presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ktoré nemožno odpočítať v danom daňovom roku, sa prenesú do budúcich rokov bez časového obmedzenia.
7. Odseky 1 až 6 sa neuplatňujú na finančné spoločnosti vrátane tých, ktoré sú súčasťou konsolidovanej skupiny na účely finančného účtovníctva.

Článok 14

Výdavky vynaložené v prospech akcionárov, priamych príbuzných uvedených akcionárov alebo prepojených podnikov

Výhody poskytnuté akcionárovi, ktorý je fyzickou osobou, alebo inej osobe, ktorá je osobne spojená s akcionárom, alebo poskytnuté prepojenému podniku podľa článku 56 sa nepovažujú za odpočítateľné náklady alebo výnosy sa podľa potreby zvýšia, pokiaľ by sa takéto výhody neposkytli aj nezávislej tretej strane.

KAPITOLA III

ČASOVÉ ASPEKTY A KVANTIFIKÁCIA

Článok 15

Všeobecné zásady

Výnosy a náklady, ako aj všetky ostatné odpočítateľné položky sa vykazujú v daňovom roku, v ktorom vznikli alebo sa vynaložili, pokiaľ sa v tejto smernici nestanovuje inak.

Článok 16

Časové rozlíšenie výnosov

1. Výnosy vznikajú vtedy, keď vzniká právo na ich prijatie a možno ich spoľahlivo oceniť bez ohľadu na to, či príslušné sumy boli skutočne zaplatené.
2. Výnosy plynúce z obchodu s tovarom sa považujú za vzniknuté v súlade s odsekom 1, keď sú splnené tieto podmienky:
 - a) daňovník previedol na kupujúceho vlastníctvo predaného tovaru;
 - b) daňovník si nezachováva účinnú kontrolu nad predaným tovarom;

- c) suma výnosu sa dá spoľahlivo oceniť;
 - d) je pravdepodobné, že daňovníkovi budú plynúť ekonomické úžitky spojené s transakciou;
 - e) náklady, ktoré vznikli alebo ktoré vzniknú v súvislosti s transakciou, možno spoľahlivo oceniť.
3. Výnosy plynúce z poskytovania služieb sa považujú za vzniknuté v rozsahu, v akom sa služby poskytli, a ak sú splnené tieto podmienky:
- a) suma výnosu sa dá spoľahlivo oceniť;
 - b) je pravdepodobné, že poskytovateľovi budú plynúť ekonomické úžitky spojené s transakciou;
 - c) stav plnenia transakcie ku koncu daňového roka možno spoľahlivo oceniť;
 - d) náklady, ktoré vznikli alebo ktoré vzniknú v súvislosti s transakciou, možno spoľahlivo oceniť.
- Ak kritériá uvedené v písmenách a) až d) nie sú splnené, výnosy plynúce z poskytovania služieb sa považujú za vzniknuté len v rozsahu, v akom môžu zodpovedať odpočítateľným nákladom.
4. Ak výnosy plynú z platieb daňovníkovi, ktoré sa majú vykonať v niekoľkých fázach, výnosy sa považujú za vzniknuté, keď nadobudne splatnosť každá jednotlivá splátka.

Článok 17

Vznik odpočítateľných nákladov

Odpočítateľné náklady vznikajú vtedy, keď sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) vznikla povinnosť vykonať platbu; ak náklad pozostáva z platieb daňovníka vykonávaných vo viacerých fázach, povinnosť vykonať platbu vzniká, keď nadobudne splatnosť každá jednotlivá splátka;
- b) sumu záväzku možno vyčíslieť;
- c) v prípade obchodu s tovarom sa podstatné riziká a výhody vyplývajúce z vlastníctva tovaru previedli na daňovníka a v prípade poskytovania služieb sa služby daňovníkovi poskytnú.

Článok 18

Náklady súvisiace s neodpisovaným majetkom

Obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu dlhodobého hmotného majetku podľa článku 38 alebo náklady na zhodnotenie tohto majetku sú odpočítateľné v daňovom roku, v ktorom sa uvedený majetok scudzí, za predpokladu, že výnosy zo scudzenia sa zahrnú do základu dane.

Článok 19

Zásoby a nedokončená výroba

1. Celková suma odpočítateľných nákladov za daňový rok sa zvyšuje o hodnotu zásob a nedokončenej výroby na začiatku daňového roka a znižuje o hodnotu zásob a nedokončenej výroby na konci toho istého daňového roka, s výnimkou zásob a nedokončenej výroby týkajúcich sa dlhodobých zmlúv uvedených v článku 22.

2. Náklady na zásoby a nedokončenú výrobu sa oceňujú metódou FIFO (*first-in first-out*), metódou LIFO (*last-in first-out*) alebo metódou vážených priemerných nákladov.
3. Náklady na zásoby a nedokončenú výrobu zahŕňajúce položky, ktoré za bežných okolností nie sú zastupiteľné, a náklady na vyrobený tovar alebo poskytnuté služby, ktoré sa vyčlenili na špecifické projekty, sa oceňujú jednotlivo.
4. Daňovník používa rovnakú metódu oceňovania všetkých zásob a nedokončenej výroby, ktoré majú podobnú povahu a sú určené na podobné použitie.

Náklady na zásoby a nedokončenú výrobu zahŕňajú všetky obstarávacie náklady, priame náklady na premenu a iné priame náklady, ktoré vznikli pri premiestnení zásob na miesto, kde sa nachádzajú v príslušnom daňovom roku, a pri ich premene do stavu, v akom sa nachádzajú v príslušnom daňovom roku.

Náklady sa vykazujú bez odpočítateľnej dane z pridanej hodnoty.

[Daňovník, ktorý pri oceňovaní zásob a nedokončenej výroby zohľadňoval aj nepriame náklady pred tým, ako sa na neho začali vzťahovať pravidlá tejto smernice, môže naďalej uplatňovať prístup založený na nepriamych nákladoch.]

5. Zásoby a nedokončená výroba sa oceňujú v posledný deň daňového roka na základe nákladov alebo čistej realizovateľnej hodnoty podľa toho, ktorá z týchto súm je nižšia.

Čistá realizovateľná hodnota predstavuje odhadovanú predajnú cenu za bežných podmienok podnikateľskej činnosti, zníženú o odhadované náklady na dokončenie a odhadované náklady potrebné na uskutočnenie predaja.

Článok 20

Oceňovanie

1. Základ dane sa vypočítava na základe týchto prvkov:
 - a) peňažnej protihodnoty za transakciu, ako je cena predaného tovaru alebo poskytnutých služieb;

- b) trhovej hodnoty, ak celá protihodnota za transakciu alebo jej časť je nepeňažnej povahy;
 - c) trhovej hodnoty v prípade nepeňažného daru;
 - d) trhovej hodnoty finančných aktív a záväzkov, ktoré sú v držbe na obchodovanie.
2. Základ dane vrátane výnosov a nákladov sa vyjadruje v eurách počas daňového roka alebo v posledný deň daňového roka podľa priemerného ročného výmenného kurzu za kalendárny rok podľa údajov vydaných Európskou centrálnou bankou alebo, ak sa daňový rok nezhoduje s kalendárnym rokom, podľa priemeru denne pozorovaných údajov vydaných Európskou centrálnou bankou počas daňového roka.
3. Odsek 2 sa neuplatňuje na daňovníka v členskom štáte, ktorý neprijal euro.

Článok 21

Finančné nástroje v držbe na obchodovanie (obchodná kniha)

1. Finančný nástroj sa považuje za finančný nástroj v držbe na obchodovanie, ak ide o jeden z týchto prípadov:
- a) nadobudol sa alebo vznikol najmä na účely predaja alebo spätného odkúpenia v rozmedzí 12 kalendárnych mesiacov;
 - b) je súčasťou portfólia identifikovaných finančných nástrojov vrátane derivátov spravovaných spolu, pre ktoré v poslednom čase existujú aktuálne dôkazy o modeli krátkodobej realizácie zisku.
2. Odchylné od článkov 16 a 17 každý rozdiel medzi trhovou hodnotou finančných nástrojov v držbe na obchodovanie, vypočítaný na začiatku daňového roka alebo ku dňu nákupu, ak nastal neskôr, a ich trhovou hodnotou vypočítanou ku koncu toho istého daňového roka sa zahrnie do základu dane tohto daňového roka.

3. Výnosy z finančného nástroja v držbe na obchodovanie, ktoré sa scudzia, sa pripočítajú k základu dane. Trhová hodnota tohto nástroja na začiatku daňového roka alebo ku dňu nákupu, ak nastal neskôr, sa odpočíta od základu dane.
4. V prípade rozdelenia zisku prijatého za účasť držanú na obchodovanie sa oslobodenie od zahrnutia do základu dane uvedené v článku 8 písm. d) neuplatňuje.
5. Odchyľne od článku 8 písm. c) každý rozdiel medzi trhovou hodnotou finančného nástroja, ktorý už nie je v držbe na obchodovanie, ale je stále v držbe ako dlhodobý majetok, vypočítaný na začiatku daňového roka alebo ku dňu nákupu, ak nastal neskôr, a jeho trhovou hodnotou vypočítanou ku koncu toho istého daňového roka sa zahrnie do základu dane tohto daňového roka.

Odchyľne od článku 8 písm. c) každý rozdiel medzi trhovou hodnotou finančného nástroja, ktorý už nie je v držbe ako dlhodobý majetok, ale je stále v držbe na obchodovanie, vypočítaný na začiatku daňového roka alebo ku dňu nákupu, ak nastal neskôr, a jeho trhovou hodnotou vypočítanou ku koncu toho istého daňového roka sa zahrnie do základu dane tohto daňového roka.

Trhová hodnota finančného nástroja na konci daňového roka, počas ktorého prešiel z dlhodobého majetku na nástroj v držbe na obchodovanie a naopak, je zároveň jeho trhovou hodnotou na začiatku roka nasledujúceho po tomto prechode.

6. Lehota uvedená v článku 8 písm. c) sa začína alebo preruší, keď finančný nástroj už viac nie je v držbe na obchodovanie alebo už viac nie je dlhodobým majetkom.

Článok 22

Dlhodobé zmluvy

1. Dlhodobou zmluvou je zmluva, ktorá spĺňa všetky tieto podmienky:
 - a) je uzatvorená na účely výroby, montáže alebo výroby alebo na účely výkonu služieb;

- b) jej platnosť presahuje 12 mesiacov alebo sa očakáva, že presiahne 12 mesiacov.
2. Odchyľne od článku 16 sa výnosy súvisiace s dlhodobou zmluvou považujú za vzniknuté v sume zodpovedajúcej časti dlhodobej zmluvy, ku ktorej plneniu došlo v príslušnom daňovom roku. Percentuálny podiel plnenia dlhodobej zmluvy sa určí na základe pomeru nákladov v danom roku k celkovým odhadovaným nákladom.
3. Náklady súvisiace s dlhodobými zmluvami sú odpočítateľné v daňovom roku, v ktorom vznikli.

Článok 23

Rezervy

1. Odchyľne od článku 17, ak sa na konci daňového roka zistí, že daňovníkovi vyplýva právna povinnosť z činností alebo transakcií vykonaných v danom daňovom roku alebo v predchádzajúcich daňových rokoch, každá suma plynúca z tejto povinnosti, ktorú možno spoľahlivo odhadnúť, je odpočítateľná za predpokladu, že konečné vyrovnanie sumy podľa očakávania povedie k odpočítateľnému nákladu. To isté platí pre verejné záväzky, v súvislosti s ktorými sa očakáva, že povedú k odpočítateľným nákladom počas nasledujúcich dvoch kalendárnych rokov.

Na účely tohto článku môže právna povinnosť vyplývať z ktorejkoľvek z týchto možností:

- a) zo zmluvy;
- b) z právnych predpisov;
- c) zo správneho aktu všeobecnej povahy alebo určeného konkrétnemu daňovníkovi;
- d) iného právneho úkonu.

Ak sa povinnosť týka činnosti alebo transakcie, ktorá bude pokračovať v budúcich daňových rokoch, rezerva sa rozdelí pomerne na odhadovanú dobu trvania činnosti alebo transakcie.

Rezervy podľa tohto článku sa preskúmajú a upravujú na konci každého daňového roka. Pri výpočte základu dane v budúcich daňových rokoch sa zohľadnia sumy, ktoré už boli odpočítané podľa tohto článku.

2. Spoločne odhadnutá suma podľa odseku 1 je očakávaný výdavok potrebný na splnenie súčasnej právnej povinnosti na konci daňového roka za predpokladu, že uvedený odhad vychádza zo všetkých príslušných faktorov vrátane skúsenosti, ktoré v minulosti získala spoločnosť, skupina alebo priemyselné odvetvie. Pri odhadovaní sumy rezervy sa uplatňujú tieto aspekty:
 - a) zohľadňujú sa všetky riziká a neistoty, neistota však neopodstatňuje vytváranie nadmerných rezerv;
 - b) ak sa rezerva vytvára na 12 mesiacov alebo dlhšie a neexistuje dohodnutá diskontná sadzba, rezerva sa diskontuje sadzbou výnosu z 10-ročného štátneho referenčného dlhopisu eurozóny v decembri roka predchádzajúceho príslušnému daňovému roku, ktorý zverejňuje Európska centrálna banka, zvýšenému o rizikovú prirážku vo výške dvoch percentuálnych bodov;
 - c) zohľadnia sa budúce udalosti, ak možno odôvodnene očakávať, že nastanú;
 - d) zohľadňujú sa budúce úžitky priamo súvisiace s udalosťou, ktorá je dôvodom na rezervu.
3. Rezervy sa neodpočítavajú pri:
 - a) podmienených stratách;
 - b) budúcom zvýšení nákladov.

Článok 24

Dôchodky

Členský štát môže stanoviť odpočítanie dôchodkového zabezpečenia.

Článok 25

Odpočet nevymožiteľných pohľadávok

1. Odpočet nevymožiteľnej pohľadávky je povolený, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) daňovník ku koncu daňového roka podnikol všetky primerané kroky, ako sa uvádza v odseku 2 tohto článku, s cieľom dosiahnuť úhradu a je pravdepodobné, že pohľadávka zostane sčasti alebo celkom neuhradená, alebo daňovník má veľký počet rovnorodých pohľadávok, ktoré všetky pochádzajú z rovnakého sektora podnikateľskej činnosti, a je schopný spoľahlivo odhadnúť výšku nevymožiteľnej pohľadávky v percentách, pokiaľ je hodnota každej rovnorodej pohľadávky nižšia ako 0,1 % hodnoty všetkých rovnorodých pohľadávok. V záujme dosiahnutia spoľahlivého odhadu daňovník zohľadní všetky príslušné faktory vrátane predchádzajúcich skúseností;
 - b) [dlžník nie je vo vzťahu s daňovníkom podľa článku 3, ani] dlžník a daňovník [nie sú] prepojenými podnikmi podľa článku 56. Ak je dlžník fyzickou osobou, dlžník, jeho manžel/manželka alebo (registrovaný/registrovaná) partner/partnerka, priamy predok alebo potomok, súrodenci alebo ich potomkovia sa nesmú zúčastňovať na riadení alebo kontrole daňovníka ani nesmú mať priamu alebo nepriamu účasť na jeho kapitále, ako sa uvádza v článku 56;
 - c) keď nevymožiteľná pohľadávka súvisí s obchodnou pohľadávkou, suma zodpovedajúca nevymožiteľnej pohľadávke sa zahrnie do základu dane ako výnos.

2. Pri určovaní toho, či sa vykonali všetky primerané kroky na dosiahnutie úhrady pohľadávky, sa zohľadňujú prvky uvedené v písmenách a) až c) za predpokladu, že sa zakladajú na objektívnych dôkazoch:
 - a) či náklady na vymożenie sú vo vzťahu k dlhu neprimerané alebo
 - b) či sa dá pri vymáhaní opodstatnene očakávať úspech, a to aj v prípadoch, v ktorých bol dlžník vyhlásený za osobu v platobnej neschopnosti, sa začalo právne konanie alebo bol povolaný výberca dlhu alebo
 - c) či je za daných okolností primerané očakávať od daňovníka, aby sa ďalej usiloval o vymożenie.
3. Keď sa pohľadávka v minulosti odpočítaná ako nevymožitelná pohľadávka vyrovnala, vymožená suma sa pripočíta k základu dane v roku, keď došlo k vyrovnaniu.

Článok 26

Zabezpečenie

1. So ziskami a stratami zo zabezpečovacieho nástroja, ktoré vyplývajú z oceňovania alebo úkonov scudzenia, sa zaobchádza rovnako ako so zodpovedajúcimi ziskami a stratami zo zabezpečenej položky. Zabezpečovací vzťah existuje, ak sú splnené obe tieto podmienky:
 - a) zabezpečovací vzťah sa formálne určil a vopred zdokumentoval;
 - b) predpokladá sa, že zabezpečenie je vysoko účinné a túto účinnosť je možné spoľahlivo určiť.
2. Ak je zabezpečovací vzťah prerušený alebo s finančným nástrojom, ktorý je už v držbe, sa následne zaobchádza ako so zabezpečovacím nástrojom, v dôsledku čoho prechádza pod iný daňový režim, každý rozdiel medzi novou hodnotou zabezpečovacieho nástroja, ktorá sa určí podľa článku 20 na konci daňového roka, a trhovou hodnotou na začiatku toho istého daňového roka sa zahrnie do základu dane.

Trhová hodnota zabezpečovacieho nástroja na konci daňového roka, počas ktorého tento nástroj prešiel pod iný daňový režim, sa zhoduje s jeho trhovou hodnotou na začiatku roka nasledujúceho po tomto prechode.

Článok 28

Poist'ovne

Na poisťovne, ktoré majú oprávnenie vykonávať v členskom štáte činnosť v súlade so smernicou Rady 73/239/EHS¹¹ o iných ako životných poisteniach, smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES¹² o životnom poistení a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/68/ES¹³ o zaistení, sa vzťahujú tieto dodatočné pravidlá:

- a) základ dane zahŕňa rozdiel medzi trhovou hodnotou ocenenou na konci a trhovou hodnotou na začiatku toho istého daňového roka alebo pri dokončení nákupu, ak nastal neskôr, aktív, do ktorých sa investuje v prospech majiteľov životnej poisťky, ktorí znášajú investičné riziko, a ktoré majú v držbe životné poisťovne;
- b) základ dane zahŕňa rozdiel medzi trhovou hodnotou ocenenou v čase scudzenia a trhovou hodnotou na začiatku daňového roka alebo pri dokončení nákupu, ak nastal neskôr, aktív, do ktorých sa investuje v prospech majiteľov životnej poisťky, ktorí znášajú investičné riziko, a ktoré majú v držbe životné poisťovne;
- c) základ dane zahŕňa rozdelenia ziskov, ktoré prijali životné poisťovne;

¹¹ Prvá smernica Rady 73/239/EHS z 24. júla 1973 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na začatie a vykonávanie priameho poistenia s výnimkou životného poistenia (Ú. v. ES L 228, 16.8.1973, s. 3).

¹² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení (Ú. v. ES L 345, 19.12.2002, s. 1).

¹³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/68/ES zo 16. novembra 2005 o zaistení, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 73/239/EHS, 92/49/EHS, ako aj smernice 98/78/ES a 2002/83/ES (Ú. v. EÚ L 232, 9.12.2005, s. 1).

- d) technické rezervy poisťovní zriadených v súlade so smernicou Rady 91/674/EHS¹⁴ sú odpočítateľné. Odpočítané sumy sa preskúmajú a upravujú na konci každého daňového roka. Pri výpočte základu dane v budúcich rokoch sa zohľadňujú už odpočítané sumy.

Článok 29

Zdaňovanie pri odchode

1. Suma rovnajúca sa trhovej hodnote prevedených aktív v čase odchodu aktív, znížená o ich hodnotu na daňové účely, sa považuje za vzniknuté výnosy za jednej z týchto okolností:
 - a) ak daňovník prevádza aktíva zo svojho ústredia do svojej stálej prevádzkarne v inom členskom štáte alebo v tretej krajine;
 - b) ak daňovník prevádza aktíva zo svojej stálej prevádzkarne v členskom štáte do svojho ústredia alebo do inej stálej prevádzkarne v inom členskom štáte alebo v tretej krajine v rozsahu, v akom z dôvodu tohto prevodu členský štát, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň, už nemá právo zdaňovať prevedené aktíva;
 - c) ak daňovník prevádza svoju daňovú rezidenciu do iného členského štátu alebo do tretej krajiny s výnimkou tých aktív, ktoré zostávajú skutočne spojené so stálou prevádzkarňou v prvom členskom štáte;
 - d) ak daňovník prevádza podnikateľskú činnosť vykonávanú jeho stálou prevádzkarňou z jedného členského štátu do iného členského štátu alebo do tretej krajiny v rozsahu, v akom z dôvodu tohto prevodu členský štát, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň, už nemá právo zdaňovať prevedené aktíva.

¹⁴ Smernica Rady 91/674/EHS z 19. decembra 1991 o ročných účtovných závierkach a konsolidovaných účtovných závierkach poisťovní (Ú. v. ES L 374, 19.12.1991, s. 1).

2. Členský štát, do ktorého sú prevedené aktíva, daňová rezidencia alebo podnikateľská činnosť vykonávaná stálou prevádzkarňou, akceptuje hodnotu, ktorú určil členský štát daňovníka alebo stálej prevádzkarne, ako počiatočnú hodnotu aktív na daňové účely.
3. Tento článok sa neuplatňuje na prevody aktív, ktoré súvisia s financovaním cenných papierov, aktíva poskytnuté ako kolaterál, alebo keď sa prevod aktíva uskutočňuje s cieľom splniť prudenciálne kapitálové požiadavky alebo na účely riadenia likvidity, ak sa uvedené aktíva majú vrátiť do členského štátu prevodcu v lehote 12 mesiacov.

KAPITOLA IV

ODPIS DLHODOBÉHO MAJETKU

Článok 30

Register dlhodobého majetku

1. Obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu alebo na zhodnotenie spolu s dátumom začatia používania po nadobudnutí, výrobe alebo zhodnotení sa zaznamenávajú do registra dlhodobého majetku pre každý dlhodobý majetok osobitne.
2. Pri scudzení dlhodobého majetku sa podrobnosti o scudzení vrátane dátumu scudzenia a každý výnos alebo náhrada prijaté v dôsledku scudzenia zaznamenávajú do registra dlhodobého majetku.
3. Register dlhodobého majetku sa vedie tak, aby poskytoval dostatočné informácie na výpočet základu dane a zahŕňa aspoň:
 - označenie majetku;
 - mesiac začatia používania;

- základ pre odpisovanie;
- dobu použiteľnosti podľa článku 33;
- odpisy akumulované v bežnom daňovom roku;
- celkové akumulované odpisy;
- základ pre odpisovanie po odpočítaní akumulovaných odpisov a výnimočného zníženia hodnoty;
- mesiac ukončenia alebo obnovenia účtovania daňového odpisovania;
- mesiac scudzenia.

Článok 31

Základ pre odpisovanie

1. Základ pre odpisovanie pozostáva z nákladov priamo spojených s nadobudnutím, výrobou alebo so zhodnotením dlhodobého majetku. Uvedené náklady nezahŕňajú odpočítateľnú daň z pridanej hodnoty. Obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu alebo na zhodnotenie dlhodobého majetku nezahŕňajú úroky.
2. Základ pre odpisovanie dlhodobého majetku prijatého ako dar je jeho trhovú hodnotu zahrnutú vo výnosoch.
3. Zo základu pre odpisovanie dlhodobého majetku, ktorý je predmetom odpisovania, sa odpočíta suma všetkých subvencií priamo spojených s nadobudnutím, výrobou alebo so zhodnotením tohto majetku, ako sa uvádza v článku 8 písm. a).

4. Odpisovanie dlhodobého majetku, ktorý sa nevyužíval dlhšie ako 12 mesiacov z dôvodov, ktoré sú mimo kontroly daňovníka, sa nezohľadňuje.

Odpisovanie sa ukončí od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom sa obdobie uvedené v prvej vete skončí, a obnoví sa od mesiaca nasledujúceho po konci obdobia 12 mesiacov od mesiaca, v ktorom sa majetok začal znovu používať.

Článok 32

Nárok na odpisovanie

1. S výhradou odseku 3 odpisy odpočítava ekonomický vlastník.
2. V prípade zmlúv, pri ktorých ekonomický vlastník nie je právnym vlastníkom, ekonomický vlastník je oprávnený odpočítať úrokový prvok platieb zo svojho základu dane, okrem prípadov, keď tento prvok nie je zahrnutý do základu dane právneho vlastníka.
3. Ak sa ekonomický vlastník majetku nedá určiť, odpisy je oprávnený odpočítavať právny vlastník. V prípade lízingových zmlúv sa úrokový aj kapitálový prvok lízingových platieb zahrnie do základu dane právneho vlastníka a odpočítať ich môže nájomca.
4. Dlhodobý majetok nemôže odpisovať viac než jeden daňovník počas daňového roka, okrem prípadov, keď právne alebo ekonomické vlastníctvo zdieľajú viacerí daňovníci alebo došlo k zmene ekonomického alebo právneho vlastníka majetku.
5. Daňovník sa nemôže odpisovania vzdať.

[6. Rada, ktorá sa uznáva jednomyseľne na návrh Komisie, prijíma:

- a) výpočet kapitálových a úrokových prvkov lízingových platieb;
- b) výpočet základu pre odpisovanie majetku, ktorý je predmetom lízingu.]

Článok 33

Jednotlivo odpisovateľný majetok

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 a články 37 a 38, dlhodobý majetok sa odpisuje jednotlivo lineárne počas jeho doby použiteľnosti. Doba použiteľnosti dlhodobého majetku sa stanovuje takto:
 - a) komerčné, kancelárske a iné budovy, ako aj akýkoľvek iný druh nehnuteľného majetku používaného na podnikateľskú činnosť, s výnimkou priemyselných budov a stavieb: 40 rokov;
 - b) priemyselné budovy a stavby: 25 rokov;
 - c) dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou iný ako majetok uvedený v písmenách a) a b): 15 rokov;
 - d) dlhodobý hmotný majetok so strednou životnosťou: 8 rokov;
 - e) dlhodobý hmotný majetok s krátkou životnosťou: 5 rokov;
 - f) dlhodobý nehmotný majetok [vrátane nadobudnutého goodwillu]: doba, počas ktorej sa na majetok vzťahuje právna ochrana alebo na ktorú sa udelilo právo, alebo ak sa uvedená doba nedá určiť, 15 rokov.

2. Použité budovy a iné druhy nehnuteľného majetku, použitý dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou, použitý dlhodobý hmotný majetok so strednou životnosťou, použitý dlhodobý hmotný majetok s krátkou životnosťou a použitý dlhodobý nehmotný majetok sa odpisujú v súlade s týmito pravidlami:
- a) použité komerčné, kancelárske alebo iné budovy, ako aj akýkoľvek iný druh nehnuteľného majetku používaného na podnikateľskú činnosť, s výnimkou priemyselných budov a stavieb: 40 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti majetku je kratšia ako 40 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby;
 - b) použité priemyselné budovy a stavby: 25 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti majetku je kratšia ako 25 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby;
 - c) použitý dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou iný ako majetok uvedený v písmenách a) a b): 15 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti majetku je kratšia ako 15 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby;
 - d) použitý dlhodobý hmotný majetok so strednou životnosťou: 8 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti majetku je kratšia ako 8 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby;
 - e) použitý dlhodobý hmotný majetok s krátkou životnosťou: 5 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti majetku je kratšia ako 5 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby;

- f) použitý dlhodobý nehmotný majetok: 15 rokov; ak sa však dá určiť zostávajúca doba, počas ktorej sa na majetok vzťahuje právna ochrana alebo na ktorú sa udelilo právo, v takom prípade sa majetok odpisuje počas uvedenej doby.

Článok 34

Časové aspekty

1. Odpisy sa odpočítavajú mesačne od mesiaca, v ktorom sa začal používať dlhodobý majetok. V mesiaci scudzenia sa neodpočítava žiadny odpis.
2. Hodnota na daňové účely dlhodobého majetku, ktorý sa scudzuje alebo ktorý je poškodený do takej miery, že už sa nedá používať na podnikateľskú činnosť, a hodnota na daňové účely všetkých nákladov na zhodnotenie vynaložených v súvislosti s týmto majetkom sa odpočítava od základu dane v mesiaci scudzenia alebo v mesiaci poškodenia.

Článok 35

Odloženie zdanenia pri náhradnom majetku

1. Ak výnosy zo scudzenia vrátane náhrady za škodu v prípade jednotlivo odpisovateľného majetku alebo pozemku majú byť opätovne investované do podobného majetku používaného na rovnaké podnikateľské účely pred koncom druhého daňového roka po daňovom roku, v ktorom sa scudzenie uskutočnilo, daňovník môže v roku scudzenia odpočítať sumu, o ktorú tieto výnosy prevyšujú hodnotu tohto scudzeného majetku na daňové účely. Základ pre odpisovanie náhradného majetku sa zníži o rovnakú sumu.

Majetok, ktorý sa scudzí dobrovoľne, musí byť pred scudzením vo vlastníctve minimálne počas troch rokov.

2. Náhradný majetok uvedený v odseku 1 sa môže zakúpiť v daňovom roku pred scudzením. Ak sa náhradný majetok nezakúpi pred koncom druhého daňového roku po roku, keď došlo k scudzeniu majetku, [a s výnimkou prípadov vyššej moci], suma odpočítaná v roku scudzenia, zvýšená o 10 %, sa pripočíta k základu dane v druhom daňovom roku po scudzení.

Článok 36

Odpis nákladov na zhodnotenie

1. Náklady na zhodnotenie sa odpisujú v súlade s pravidlami uplatniteľnými na dlhodobý majetok, ktorý sa zhodnotil, ako keby súviseli s novonadobudnutým dlhodobým majetkom, vrátane jeho doby použiteľnosti podľa článku 33 ods. 1 písm. a) až e). Bez ohľadu na to sa náklady na zhodnotenie týkajúce sa prenajatého majetku odpisujú v súlade s článkom 32 a článkom 33 ods. 2 písm. a) až e).
2. Ak daňovník preukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti jednotlivu odpisovaného dlhodobého majetku je kratšia než doba použiteľnosti majetku uvedeného v článku 33 ods. 1 písm. a) až e), náklady na zhodnotenie tohto majetku sa odpisujú počas tohto kratšieho obdobia.

Článok 37

Súbor majetku

1. Členské štáty môžu alternatívne zabezpečovať odpisovanie dlhodobého majetku uvedeného v článku 33 ods. 1 písm. e) a ods. 2) písm. e) spolu v jednom súbore majetku s ročnou sadzbou 25 % základu pre odpisovanie.
2. Základ pre odpisovanie súboru majetku na konci daňového roka je jeho hodnota na daňové účely na konci predchádzajúceho daňového roka, upravená o majetok, ktorý sa počas príslušného daňového roka do súboru majetku začlení a z neho vyčlení. Obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu a náklady na zhodnotenie majetku sa pripočítajú k základu pre odpisovanie, zatiaľ čo výnosy zo scudzenia majetku a každá prijatá náhrada za stratu alebo zničenie majetku sa odpočítajú.

3. Ak je základ pre odpisovanie vypočítaný v súlade s odsekom 2 záporná suma, pripočíta sa taká suma, aby sa základ pre odpisovanie rovnal nule. Rovnaká suma sa pripočíta k základu dane.

Článok 38

Majetok, ktorý nie je predmetom odpisovania

Tento majetok sa neodpisuje:

- a) dlhodobý hmotný majetok, ktorý nepodlieha prirodzenému opotrebovaniu a zastaraniu, ako napríklad pozemky, umenie, starožitnosti alebo šperky;
- b) finančné aktíva, s výnimkou finančných aktív, ktoré sú v držbe na obchodovanie.

Článok 39

Výnimočné zníženie hodnoty

1. Daňovník, ktorý preukáže, že hodnota dlhodobého hmotného majetku sa znížila na konci daňového roku z dôvodu vyššej moci alebo trestnej činnosti tretích strán, môže odpočítať od základu dane sumu rovnajúcu sa uvedenému zníženiu hodnoty. Takýto odpočet sa však nemôže vykonať pri majetku, v prípade ktorého sú výnosy z jeho scudzenia oslobodené od dane.
2. Ak sa hodnota dlhodobého hmotného majetku následne zvýši, suma zodpovedajúca tomuto zvýšeniu hodnoty sa pripočíta k základu dane v roku, v ktorom k tomuto zvýšeniu došlo. Celková suma takéhoto pripočítania alebo pripočítaní však nesmie presiahnuť sumu pôvodne povoleného odpočtu.
3. Ak v prípade dlhodobého hmotného majetku, ktorý nie je predmetom odpisovania, došlo k výnimočnému zníženiu hodnoty, odpočítateľné náklady podľa článku 18 sa znížia tak, aby sa zohľadnil mimoriadny odpočet, ktorý daňovník už dostal.

[Článok 40]

Spresnenie kategórií dlhodobého majetku

Rada, ktorá sa uznáva jednomyselne na návrh Komisie, presnejšie vymedzí kategórie dlhodobého majetku uvedeného v tejto kapitole.]

KAPITOLA V

STRATY

Článok 41

Straty

1. Pokiaľ sa v tejto smernici nestanovuje inak, straty, ktoré daňovníkovi-rezidentovi alebo stálej prevádzkarni daňovníka-nerezidenta vznikli v daňovom roku, sa môžu v celom rozsahu preniesť do budúcich období a odpočítavať v nasledujúcich daňových rokoch takto:
 - a) až do výšky 1 milióna EUR v rozsahu, v akom sú pokryté ziskmi;
 - b) až do výšky [60] % zdaniteľných ziskov v príslušnom daňovom roku po odpočítaní uvedenom v písm. a).
2. Zníženie základu dane z dôvodu zohľadnenia strát z predchádzajúcich daňových rokov nesmie mať za následok zápornú sumu.
3. Straty, ktoré vznikli daňovníkovi-rezidentovi alebo stálej prevádzkarni daňovníka-nerezidenta v predchádzajúcich rokoch, sa neodpočítavajú, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) iný subjekt alebo fyzická osoba nadobudne podiel na daňovníkovi, v dôsledku čoho celkový podiel nadobúdateľa na daňovníkovi presiahne 50 %;

- b) došlo k významnej zmene činnosti daňovníka, čo znamená, že daňovník prestane vykonávať určitú činnosť, ktorá predstavovala viac ako [60 %] jeho obratu dosiahnutého v predchádzajúcom daňovom roku alebo začne nové činnosti, ktoré predstavujú viac ako [60 %] jeho obratu dosiahnutého v daňovom roku ich začatia alebo v nasledujúcom daňovom roku.

4. Najstaršie straty sa odpočítavajú ako prvé.

[Článok 42

Odpočet strát a znovuzahrnutie

1. Daňovník-rezident, ktorý je po odpočítaní vlastných strát podľa článku 41 stále ziskový, môže navyše odpočítať straty, ktoré v tom istom daňovom roku vznikli jeho bezprostredným kvalifikovaným dcérskym spoločnostiam uvedeným v článku 3 ods. 1 alebo stálej prevádzkarni (stálym prevádzkarniam) nachádzajúcej (nachádzajúcim) sa v iných členských štátoch. Tento odpočet strát sa udeľuje na obmedzené časové obdobie v súlade s odsekmi 3 a 4 tohto článku.

Odchyľne od prvého pododseku, ak sa daňovníkovi povoľuje alebo sa od neho vyžaduje, aby konal na účet skupiny, ako sa vymedzuje v pravidlách vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, a ak spoločnosti, ktoré sú súčasťou takejto skupiny, sú spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi v tomto členskom štáte a na ktoré sa uplatňujú pravidlá tejto smernice, takáto skupina sa môže považovať za bezprostrednú kvalifikovanú dcérsku spoločnosť.

2. Odpočet strát v súlade s týmto článkom je možný len v rozsahu, v akom tieto straty neboli dočasne alebo inak odpočítané, podľa vnútroštátnych právnych predpisov každého členského štátu.
3. Odpočet je úmerný podielu daňovníka-rezidenta na jeho bezprostredných kvalifikovaných dcérskych spoločnostiach uvedených v článku 3 ods. 1 a úplný v prípade stálych prevádzkarní. Výsledkom zníženia základu dane daňovníka-rezidenta v žiadnom prípade nesmie byť záporná suma.

4. Daňovník-rezident pripočíta späť k svojmu základu dane do výšky sumy pôvodne odpočítanej ako strata všetky prípadné budúce zisky svojich bezprostredných kvalifikovaných dcérskych spoločností uvedených v článku 3 ods. 1 alebo svojich stálych prevádzkarní.
5. Straty odpočítané podľa odsekov 1, 2 a 3 sa automaticky znovu zahrnú do základu dane daňovníka-rezidenta za ktorúkoľvek z týchto okolností:
- a) ak sa na konci piateho daňového roka po tom, ako sa straty stali odpočítateľné, znovu nezahrnul žiadny zisk alebo znovuzahrnuté zisky nezodpovedajú plnej sume odpočítaných strát;
 - b) ak sa bezprostredná kvalifikovaná dcérska spoločnosť uvedená v článku 3 ods. 1 predá, zlikviduje, zlúči sa so stálou prevádzkarnou alebo sa na ňu zmení;
 - c) ak sa stála prevádzkareň predá, zlikviduje alebo zmení na dcérsku spoločnosť;
 - d) ak materská spoločnosť už viac nespĺňa požiadavky článku 3 ods. 1.]
-